

[Wihjelm]

de plus forskningen, og hvad der ellers ligger. Så kan man selv gætte på, hvor mange minutter der er tilbage pr. patient under en hel indlæggelse, der ofte varer mange måneder eller ligefrem flere år. Det er vilkårene, og det er bl.a. derfor, at de andre personalegrupper, sygeplejerskernes og plejernes, uddannelsesniveau er ganske overordentlig vigtigt på netop disse afdelinger.

Ministeren var for så vidt positiv over for noget af det, også over for de efteruddannelsesønsker, vi opstiller, men henviste til den nuværende økonomiske situation. Dér vil jeg sige, som især CDs ordfører, men vistnok også andre var inde på, at jeg egentlig tror, at nettoudgifterne ville vise sig at blive forholdsvis små, hvis man lavede en sabbatordning, eller hvad vi skal kalde det, med dette dobbeltformål, som hr. Povl Brøndsted havde rigtig godt fat i, med hensyn til efteruddannelse og aflastning fra et meget, meget belastende arbejde. Jeg tror, nettoudgifterne ville vise sig at være meget, meget små. I forvejen har man jo nogle efteruddannelsessituationer og nogle forskningsopgaver, der skal varetages. Spørgsmålet er, om man skal gruppere dem og finde perioder, der bliver virkelig aflastende.

Jeg synes, at hr. Povl Brøndsted, som jeg vil takke meget for hans indlæg, havde rigtig godt fat i det, der er hovedtanken med dette forslag, og det havde i øvrigt hr. Agerschou også. Det er meget vigtigt, at dette dobbeltformål bliver nævnt, og jeg vil gerne præcisere det yderligere ved at sige, at jeg egentlig tror, at jeg i alle andre sammenhænge ville være tilhænger af, at efteruddannelse og forskningsopgaver, og hvad der måtte være af den slags ting, så vidt muligt kørte kontinuerligt med, at man bevarede kontakten til sin arbejdsplads, i dette tilfælde kontakten til klinikken og patienterne. Men hr. Povl Brøndsted har ret i, at netop dette område er så belastende, at man tager problemerne med sig hjem, og at der egentlig ikke er noget, der hedder fyraften, at det lige præcis på dette område nok er en god idé at koble disse ting sammen og gøre dem til perioder, hvor man virkelig bliver aflastet for den daglige patientkontakt og alle de hårde problemer, man uundgåeligt tager med sig hjem.

Jeg synes, at hr. Povl Brøndsted helt havde forstået vores intentioner på dette punkt, og jeg håber, hr. Povl Brøndsted havde ret,

når han sagde, han havde tillid til, at beslutningsforslaget var overflødigt. Så optimistisk er jeg altså ikke, men jeg håber, han vil have ret i det, for det ser jo ud til, at vi får lidt svært ved at få det vedtaget sådan umiddelbart.

Jeg vil også takke hr. Løvig Simonsen, der som ordfører for socialdemokratiet gav tilslutning til at forbedre plejeruddannelsen umiddelbart, og det er nok det mest påtrængende behov, selv om man ikke nødvendigvis ville snutte 1969-formuleringen. Vi vil da også gerne se på, om der er kommet nye ideer på det område.

Så var der hr. Knud Lind, der var positiv, og det takker jeg da for, men efter at han havde hørt indenrigsministeren, var han snakket ned i skyttegraven igen, om jeg så må sige, og det mener jeg er uberettiget, for ganske vist har vi ikke så udførligt nævnt, hvad uddannelseskravene er i dag, men som sagt: ønsket om disse forbedrede uddannelser er faktisk gældende for de personaleorganisationer, der i dag kender de forbedrede uddannelser. Det er ikke nok.

Prisen mangler altid i VS' bemærkninger, sagde hr. Knud Lind. Det er nu ikke rigtigt. Når vi kan opgøre priserne nogenlunde, plejer vi også at opgøre dem, men som jeg allerede har sagt, og som CDs ordfører var inde på, er det slet ikke sikkert, at der er merudgifter ved dette. Det er en meget bekostelig måde at køre det på, når man kører folk ned, som vi gør med det belastende arbejde i øjeblikket, og desuden kan jeg da henvise til, at vi har sat beløb på så mange andre ting. Hvis hr. Knud Lind er interesseret i vort pensionsbeskatningsforslag, så er der 22 mia kr. at hente. Hvis han er interesseret i vores boligrente-, afskrivnings- og fradragsforslag, er der en 12-14 mia kr. at hente dér, så der skulle nok, selv om det skulle koste en lille smule, blive råd til lidt efteruddannelse for disse personalegrupper.

Til allersidst. Hr. Knud Lind talte om, at fremskridtspartiet ville trække vejret sammen med indenrigsministeren. Det synes jeg var et smukt billede. For mig lød det nærmest som kunstigt åndedræt ved mund-til-mund-metoden, og i virkeligheden er det jo et ganske præcist billede af den nuværende regerings situation.

Hermed sluttede forhandlingen.